

Pohled

Foto: Lukáš Knoll

Zakulisí

První ceny Žebřík měly podobu dlažební kostky

V roce 1991 stál u zrodu hudebního časopisu Rock Report, později známého jako REPORT. Vydavatel, manažer a občasný novinář Jarda Hudec dodnes provozuje jeho on-line verzi iREPORT.cz. Zhruba stejně dlouho pořádá výroční anketu Žebřík, která příští rok oslaví už třicet let.

TEXT: VÁCLAV HNÁTEK

Magazín iREPORT tradičně pořádá Hudební ceny Žebřík, které se loni z pochopitelných důvodů nepředávaly. Takže se letos vyhlášovaly dva ročníky zároveň?

Přišli jsme sice o původně plánovaný loňský termín akce, ale nepřišli jsme o anketu, na které to všechno stojí. V lednu a únoru tedy hudební fanoušci opět intenzivně hlasovali a vyjádřili se k tomu, co se na scéně dělo. Vítěze osmadvacátého a devětatřicátého ročníku jsme přivítali 3. září na tradičním místě v plzeňském DEPO2015 a bylo to o to zajímavější. Teď už plánujeme další ročník, který by měl být vyhlášen v obvyklém termínu, konkrétně 1. dubna. A věřím, že to nebude apríl. :)

Pokud se nic nepokazí, tak Žebřík příští rok oslaví třicátý ročník. Jak moc se anketa za tu dobu proměnila?

První roky spadají do doby, kdy parta hudebních nadšenců v Dobřanech u Plzně založila časopis Rock Report. Mně bylo sedmnáct a přivedli mě k němu starší kamarádi, protože jsem měl zkušenost ze sportovní a kulturní rubriky Plzeňských novin. Rock Report vyšel poprvé v srpnu 1991 a už na konci roku jsme si řekli, že by bylo fajn udělat nějakou bilanci. Vyzvali jsme fanoušky, kteří na korespondencích posílali, kdo a co se jim na scéně líbilo. To byl takový prázáklad ankety. Další rok jsme už v plzeňském KD Šeříkovka ceny i předávali a přijely tam docela velké osobnosti rockové a metalové scény. A to byl první skutečný Žebřík. Měli jsme vyrobeny stylové ceny ve tvaru dlažebních kostek, což byl v pokročilejších hodinách a uvolněnější atmosféře docela nebezpečný nástroj. :) Byl to rockový večírek se vším všudy. Postupně se anketa i její vyhlášení vyvíjely, do jejich organizace se zapojila spousta šikovných lidí nejen z hudební branže, proběhlo několik památných finálových večerů v tzv. domě hrůzy u Radbuzy (dnes už neexistující DK Inwest) a v posledních pěti letech v areálu DEPO2015, zkratka dnes už je to zavedená a věřím, že i prestižní událost.

To byla doba korespondenčních lístků, dnes se hlasuje prostřednictvím SMS nebo internetu. Kdy se tohle začalo měnit?

To muselo být někdy na přelomu milénia, protože doba se tehdy překlápěla do digitálu, i když my jsme s tištěným médiem vydrželi až do roku 2010.

Hlasuje víc lidí dnes, nebo tehdy?

Určitě dnes, protože je to jednodušší a ta anketa má taky větší věhlas. Ale je třeba zavzpomínat na ty devadesátkové nadšence, kteří z časopisu vystřihli vyplněný anketní lístek, dali do obálky, tu zalepili, ofrankovali a šli s ní na poštu nebo aspoň do schránky, a ocenil je. Protože to už je z pohledu dnešního uživatele, fanouška hudby a respondenta ankety úplně nadlidský výkon. :)

Jak velké dobrodružství pro vás bylo zakládat krátce po revoluci hudební časopis?

Dneska už je možná osmnáctiletý člověk v podstatě dospělý, ale já jsem si tak tehdy rozhodně nepřipadal. Přesto jsem spadl do tohohle dospělého světa. Spousta starších lidí kolem mě žila v euforii typu „teď začneme podnikat“, „teď sedneme do auta a pojedeme do Německa poznávat Západ“ a podobně. Nadšení bylo velké, znalosti minimální. A na těch prvních číslech je to vidět, že to byl spíš takový fanzin. Skoro všechno jsme dělali sami, doslova na koleně. Dali jsme dohromady peníze jen na samotný tisk, takže jsme si každý přivezl domů balíky archů a tam jsme za pomoci rodičů, sourozenců a kamarádů stránky ručně falcovali a sešivali, abychom je pak roznášeli na akcích, do trafik a hudebních prodejen.

Nakonec jsem si musel udělat živnosták a stal jsem se vlastně podnikatelem proti své vůli. Měli jsme vzor v podobě zahraničních časopisů a pomalými krůčky jsme se posouvali dopředu.

Vy sám jste někdy na něco hrál?

Hrál jsem v LŠU na klavír a taky samozřejmě na kytaru. A taky jsem zpíval. Ale nedával jsem tomu tolik jako třeba sportu, místo hudby jsem radši chodil na fotbal. Vždycky mě bavilo hudbu poznávat spíš jiným způsobem a věnovat se jí jinak než jako aktivní hráč.

součástí časopisu CD a DVD přílohy, většinou námi sestavované kompilace české i zahraniční hudby.

Dnes je to díky internetu a streamovacím službám samozřejmě, ale my jsme už před dvaceti lety chtěli, aby ten, kdo si čte o nějaké kapele, měl možnost její hudbu okamžitě „ochutnat“. Pravidelně

S Michalem Malátným – Žebřík 2012, foto: Petr Tibi

Už to tady padlo, že REPORT po zhruba dvaceti letech existence přestal vycházet na papíru a přešel do on-line světa. Důvody byly finanční?

Ano, to byl hlavní důvod. Ten konec byl náhlý a svým způsobem smutný, ale ukázalo se, že konec tiskového média byl dřív či později neodvratný. Byli jsme součástí většího vydavatelství, byli jsme závislí hlavně na jeho obchodním oddělení, které nám jednou oznámilo, že už není schopné nás naplnit inzercí. Příprava tištěného měsíčníku byla celkem náročná – časově i finančně. Znamenalo to naplnit kvalitně minimálně sto stran, editaci, grafiku, sazbu, přípravu a kontrolu tisku, distribuci, reklamu, podporu prodeje a samozřejmě mít dostatečné, nemalé příjmy z inzerce. A k tomu skoro deset let byly nedílnou

jsme například sestavovali kompilace Soundzech, vyšlo jich více než dvacet, a byla to tenkrát docela dobrá osvěta a propagace hlavně pro „nerádiové“ kapely. Vydali jsme i několik titulů s Michalem Pavlíčkem a dalšími předními muzikanty, zkomponovali nahrávky z legendárních jam sessions Na Kloboučku i z dalších pořadů ČT. Práce s tím bylo dost, ale něco za námi zůstalo.

Jaký měl REPORT na vrcholu největší náklad?

K nějakým pětadvaceti tisícům.

To je z dnešního pohledu dost nepředstavitelné...

Taky si to dneska už neumím představit. Ale někdy kolem roku 2008 se potkaly tři zásadní krize. Globální hospodářská krize, kterou jsme zažili všichni. Krize,

S Petrem Jandou – Žebřík 2017, foto: Milan Říský

S Michalem Prokopem, foto: Lukáš Knoll

resp. zásadní změna hudebního průmyslu, protože se kvůli CD kopírkám a hlavně samozřejmě prostřednictvím internetu hudba začala šířit bezplatně, nahrávací společnosti přicházely o příjmy a první, co ořezaly, byla pochopitelně reklama, na níž byla existence hudebních médií do značné míry závislá.

Hudební novinařina má jistá specifika. Na rozdíl od politických reportérů se s těmi muzikanty stýkáme v méně konfrontační rovině, často si navzájem tykáme, jsme tak trochu „na jedné lodi“. Dá se v téhle poloze udržet odstup?

Já jsem přece jen v jiné pozici, nejsem

S Vladimírem Mišíkem – Žebřík 2018, foto: Radim Hromádko

A s rozšířením internetu souvisí i to, že obsah, který byl do té doby výhradně v tisku, se začal objevovat zdarma na síti. Tyhle tři věci přispěly k tomu, že jsme museli zareagovat a přejít do on-line. K tomu by ovšem stejně dřív či později došlo...

kritik a nepíšu recenze. Já „jenom“ provozuju to médium, sem tam udělám nějaký rozhovor třeba na kameru... Takže tenhle problém vlastně nemám.

Dnešnímu iREPORTu se ekonomicky daří?

Řeknu to tak, že kdybychom nebyli takoví srdcaři, tak to prostě nemůžeme dělat. Myslím, že mluvím i za další podobná média. Nedávná doba pandemie nás naučila umět fungovat velmi efektivně v úzkém týmu a denně naplňovat naše stránky i přesto, že se nekonaly žádné koncerty a festivaly, které tvořily do té doby gros obsahu. On-line se obecně našťestí daří, a tedy i zavedenímu médiu, jakým je iREPORT.

A se svými redaktory to řešíte?

Jistě, kolegové dohlížející na obsah dbají na maximální objektivitu, nadhled a důvěryhodnost. S autory se to konzultuje, případně se do takového textu i zasáhne. Spíš se to děje u nových autorů, kteří nejsou brždění nějakou zkušeností a erudiicí. Navíc iREPORT není úplně založený jako nějaké kritické fórum. Spíš se snažíme podporovat zajímavé věci, než abychom se snažili si na někom zgustnout. Někdo si ujíždí na tom, že si záměrně vezme desku, u níž už se tak nějak předpokládá, že nebude nic moc, a pak ji s chutí smete. To se od nás nečeká a myslím, že by nám to čtenáři i vyčítali. ☒